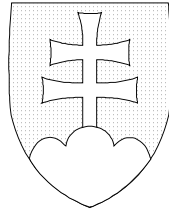

PROTIMONOPOLNÝ ÚRAD SLOVENSKEJ REPUBLIKY

ROZHODNUTIE

Číslo: 2022/POP/POK/R/22

Bratislava 28. apríla 2022

Rada Protimonopolného úradu Slovenskej republiky v Bratislave, ako orgán príslušný na konanie podľa § 14 ods. 1 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v správnom konaní č. SK/0044/OKT/2021, na základe rozkladu podaného účastníkom konania T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii, so sídlom Mlynárska 19, 040 01 Košice, IČO: 47 351 896

m e n í

podľa § 59 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov rozklad a rozhodnutie Protimonopolného úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov č. č. 2021/POP/POK/1/73 zo dňa 20. decembra 2021 **takto:**

Bod 2 výrokovej časti znie:

podľa § 45 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov sa za konanie uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii, Mlynárska 19, 040 01 Košice, IČO: 47 351 896 pokutu vo výške **1 500 €**, slovom tisícpäťsto eur, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky IBAN: SK52 8180 0000 0070 0006 0793, KS: 1118, VS: 2021173, vedený v Štátnej pokladnici, v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

Bod 1 výrokovej časti zostáva nezmenený.

Odôvodnenie

1. Protimonopolný úrad SR, odbor kartelov ako prvostupňový orgán (ďalej „úrad“, alebo „prvostupňový orgán“) rozhodnutím č. 2021/POP/POK/1/73 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) rozhodol:

I.

tak, že podnikateľ **T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii**, Mlynárska 19, 040 01 Košice, IČO: **47 351 896** tým, že ako účastník konania v správnom konaní č. SK/0001/OKT/2021 bezodkladne neoznámil Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov vstup spoločnosti do likvidácie, porušil povinnosť oznámiť úradu akúkoľvek zmenu týkajúcu sa konania podľa § 20 ods. 6 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov;

II.

podľa § 45 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov za konanie uvedené v bode 1 výroku tohto rozhodnutia ukladá podnikateľovi T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii, Mlynárska 19, 040 01 Košice, IČO: 47 351 896 pokutu vo výške **3 300 €**, slovom tritisícristo eur, ktorú je povinný uhradiť na účet Protimonopolného úradu Slovenskej republiky IBAN: SK52 8180 0000 0070 0006 0793, KS: 1118, VS: 2021173, vedený v Štátnej pokladnici, v lehote 15 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozhodnutia.

2. Proti tomuto rozhodnutiu podal účastník konania včas rozklad.
3. Podľa § 59 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov, odvolací orgán preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu, ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni.
4. Rada úradu ako orgán rozhodujúci o rozklade preskúmala na základe podaného rozkladu prvostupňové rozhodnutie a spisový materiál s ním súvisiaci.
5. Rada úradu účastníkovi konania zaslala výzvu pred vydaním druhostupňového rozhodnutia¹ podľa § 26 zákona č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon“) v ktorej ho oboznámila s predbežnými závermi, ku ktorým dospela (ďalej ako „Výzva Rady“). Účastník konania sa k Výzve Rady nevyjadril.
6. Rada úradu dospela k nasledovným záverom:

1. Účastník konania

7. V zmysle § 20 ods. 1 písm. e) zákona je účastníkom konania v prípade inom ako

¹ List ev. pod č. PMU/67/2022/ODK-1418/2022 zo dňa 17.03.2022

uvedenom v písmenách a) až d) predmetného ustanovenia fyzická alebo právnická osoba, o ktorej právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach ustanovených týmto zákonom sa má rozhodnúť.

8. Úrad správne určil ako účastníka konania spoločnosť T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii, so sídlom Mlynárska 19, 040 01 Košice, IČO: 47 351 896 (ďalej aj ako „TEO“ alebo „účastník konania“), keďže sa rozhoduje o zodpovednosti tohto subjektu za správny delikt. Tento účastník konania je právnickou osobou s právnou formou spoločnosť s ručením obmedzeným, ktorá má podľa obchodného registra v predmete činnosti zapísané viaceré činnosti. Z uvedeného vyplýva, že spoločnosť T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii je podnikateľom podľa § 2 zákona č. 513/1991 Zb. v znení neskorších predpisov (Obchodný zákonník). Uvedená spoločnosť je podnikateľom aj v zmysle § 3 ods. 1 zákona, podľa ktorého podnikateľ na účely tohto zákona je entita, ktorá vykonáva hospodársku činnosť alebo ak ide o jej činnosť a konanie, ktoré súvisí alebo môže súvisieť so súťažou, bez ohľadu na jej právnú formu, existenciu právnej subjektivity, spôsob jej financovania, a to, či je jej činnosť zameraná na dosahovanie zisku.

2. Aplikácia právnych predpisov

9. Úrad v správnom konaní aplikoval hmotnoprávne aj procesnoprávne zákon č. 187/2021 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorý bol platný a účinný v čase porušenia povinnosti účastníka konania, ako aj priebehu správneho konania. Podľa Rady úradu bol tento postup správny a námietky v tomto ohľade nevzniesol ani účastník konania.

3. Námietky účastníka konania

10. Účastník konania namietal v rozklade voči prvostupňovému rozhodnutiu jeho nezákonnosť a neopodstatnenosť. Účastník konania taktiež namietal procesné postupy úradu pri aplikácii právnych predpisov v tomto konaní.
11. Na základe námietok účastník konania požiadal Radu úradu, aby táto predmetné správne konanie zastavila, nakoľko nebol daný dôvod na jeho začatie, resp., že sa nepreukázalo, že by došlo k porušeniu § 20 ods. 6 zákona alebo prvostupňové rozhodnutie zrušila a vec vrátila úradu na nové prejednanie a rozhodnutie.
12. Účastník konania má za to, že prvostupňové rozhodnutie nie je v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, § 3, § 46 a § 47 správneho poriadku a § 20 ods. 6 a § 45 zákona, čo spôsobuje vady konania majúce za následok nezákonnosť rozhodnutia.
13. Podľa účastníka úrad v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia svoje skutkové zistenia a konštatácie dostatočne nevyhodnotil a presvedčivo ich nevysvetlil a vyvodil z nich pre účastníka neprijateľné a nesprávne právne závery.
14. Účastník konania je presvedčený o tom, že sa žiadneho porušenia svojich

povinností v zmysle zákona nedopustil a preto je opačné konštatovanie úradu nedôvodné a neopodstatnené.

15. Podľa účastníka konania úrad právne normy vykladal a aplikoval v rozpore s ich obsahom a najmä zmyslom, konanie o uložení poriadkovej pokuty pre uvedené nedostatky trpí vadami spôsobujúcimi nepreskúmatelnosť a nezákonnosť rozkladom napadnutého rozhodnutia.
16. Účastník konania považuje v rozhodnutí konštatované porušenie nesplnenia povinnosti upravenej v § 20 ods. 6 zákona, spočívajúce v neoznámení vstupu spoločnosti TEO do likvidácie za neopodstatnené a nedôvodné, ako aj rozporné s týmto zákonným ustanovením. V tejto súvislosti účastník poukazuje na povinnosti vyplývajúce likvidátorovi z právnej úpravy, konkrétne poukazuje na povinnosti podľa
 - § 2 ods. 1 písm. j) a k) zákona o obchodnom registri a to voči príslušnému obchodnému registru, ktorý zapisované údaje o vstupe spoločnosti do likvidácie podľa § 10 ods. 1 a 4 tohto zákona zverejňuje v Obchodnom vestníku a bezodplatne a bezodkladne ich po zapísaní sprístupňuje prostredníctvom systému prepojenia registrov a
 - § 75c a nasl. Obchodného zákonníka, podľa ktorého je likvidátor povinný bezodkladne po vstupe spoločnosti do likvidácie oznámiť vstup spoločnosti všetkým známym veriteľom a zverejniť oznámenie o tom, že spoločnosť vstúpila do likvidácie, a výzvu, aby veritelia spoločnosti a iné osoby a orgány, ktoré sú tým dotknuté, prihlásili svoje pohľadávky a iné práva.
17. Podľa účastníka si tieto zákonné oznamovacie a publikačné povinnosti likvidátor spoločnosti TEO nepochybne splnil tým, že podal návrh na zápis vstupu spoločnosti do likvidácie príslušnému obchodnému registru a bezodkladne po zápise vstupu spoločnosti do likvidácie do príslušného obchodného registra bolo zverejnené v Obchodnom vestníku - informačnom systéme verejnej správy aj jeho oznámenie o vstupe spoločnosti do likvidácie spolu s výzvou, aby osoby tým dotknuté si prihlásili svoje pohľadávky a iné práva, pričom žiadnu inú zákonom stanovenú oznamovaciu povinnosť súvislosti so vstupom spoločnosti do likvidácie, a to ani voči úradu likvidátor nemá.
18. Podľa účastníka konania úrad vykladá nad rámec zákonného ustanovenia § 20 ods. 6 zákona ako zmenu týkajúcu sa konania skutočnosť vstupu spoločnosti do likvidácie, hoci táto nemá žiaden vplyv na konanie o uložení pokuty a nie je ním dotknutá ani jej vymožitelnosť, nakoľko každá osoba dotknutá likvidáciou si môže svoje práva uplatniť na základe verejne publikovanej výzvy likvidátora v dostatočne dlhej zákonom stanovenej lehote.
19. Účastník konania argumentuje, že keďže príslušné osobitné ustanovenia Obchodného zákonníka, ako aj zákona o obchodnom registri dostatočne a transparentne upravujú oznamovacie a publikačné povinnosti obchodných spoločností vstupujúcich do likvidácie, ktoré sú prostredníctvom Obchodného

vestníka, ako verejne prístupného zdroja informácií riadne a včas zverejňované tak, aby sa o vstupe spoločnosti do likvidácie dozvedeli a mohli si uplatniť voči spoločnosti v likvidácii svoje práva všetky likvidáciou dotknuté subjekty, vrátane úradu, nevznikla mu povinnosť podľa § 20 ods. 6 zákona osobitne oznamovať túto skutočnosť aj úradu a teda § 20 ods. 6 nemohol neoznámením porušiť.

20. Uplatnenie § 20 ods. 6 zákona úrad odôvodňoval aj tým, že poukazoval na časovú ohraničenosť prihlasovania pohľadávok lehotou uvedenou v § 75e, resp. lehotou na skončenie likvidácie uvedenou v § 75j ods. 1 Obchodného zákonníka. S týmto účastník nesúhlasí. Účastník konania nesúhlasí so závermi prvostupňového orgánu, že sa mu malo neoznámením vstupu spoločnosti do likvidácie sťažiť uplatnenie, resp. vymoženie ním uloženej pokuty. Podľa účastníka toto vyvracajú zákonné ustanovenia upravujúce proces likvidácie obchodných spoločností a postup likvidátora a jeho povinnosti vo vzťahu k prihláseným pohľadávkam alebo iným právam, ktoré sa uspokojujú z majetku likvidovanej spoločnosti podľa poradia a zákonným spôsobom, ale najmä povinnosť likvidátora v prípade, ak známy veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku do likvidácie a pohľadávku nie je možné splniť inak, uložiť takého peňažné plnenie na trovy veriteľa do úschovy u notára podľa osobitného zákona. Z uvedeného je zrejmé, že aj neuplatnená pohľadávka známeho veriteľa sa uspokojuje z majetku likvidovanej spoločnosti.
21. Účastník konania ďalej odkazuje na atribúty správneho rozhodnutia podľa § 46 a § 47 ods. 1, 2 a 3 správneho poriadku. Výrokom rozhodnutia sa určujú práva a povinnosti účastníka konania a musí obsahovať presné, stručné a úplné závery o otázke, ktorá je predmetom rozhodnutia, čo v tomto prípade nebolo naplnené. Správne rozhodnutie vyžaduje správnu interpretáciu a musí byť zrozumiteľné pre účastníka konania, čo vo výroku absentovalo.
22. Účastník konania namieta nepreskúmatelnosť prvostupňového rozhodnutia aj v časti týkajúcej sa uloženej pokuty a určenia jej výšky pre nedostatok racionálnych a zákonných dôvodov, nakoľko absentuje ozrejmienie správnych úvah správneho orgánu týkajúcich sa ním využitej možnosti uloženia poriadkovej pokuty, a to v najvyššej, zákonom stanovenej hranici, ako aj jej primeranosti. Úrad nezdôvodnil okolnosti porušenia § 20 ods. 6 zákona, neosvedčil závažnosť konania a ani preventívnu a represívnu funkciu uloženej pokuty.
23. Účastník považuje uloženie poriadkovej pokuty úradom vo výške maximálne zákonom stanovenej sadzby 3 300,-€ za úradom tvrdené neoznámenie „akejkoľvek okolnosti“ týkajúcej sa iného konania o uložení pokuty vo výške 6 500,-€ za zmatečné, neprimerané, náležité neodôvodnené a nezákonné.

4. Vyjadrenie Rady úradu

24. Vzhľadom na obsah námietok sa Rada úradu v prvom rade zamerala na posúdenie, či došlo k porušeniu zákona účastníkom konania.
25. Podľa § 20 ods. 6 zákona „*Účastník konania a jeho zástupca sú v priebehu*

konania povinní bezodkladne oznámiť úradu akúkoľvek zmenu, ktorá sa týka konania“.

26. Prvostupňový orgán dospel k záveru, že k spáchaniu správneho deliktu neoznámenej zmeny týkajúcej sa konania číslo SK/0001/OKT/2021² došlo momentom, kedy účastník správneho konania zmenu týkajúcu sa konania úradu bezodkladne neoznámil. Ako zmenu týkajúcu sa konania prvostupňový orgán ustálil skutočnosť, že podnikateľ TEO bezodkladne neoznámil úradu vstup spoločnosti TEO do likvidácie, pričom táto skutočnosť mu bola známa minimálne odo dňa 14. 6. 2021, kedy konateľ (neskôr v pozícii likvidátora) ako jediný spoločník rozhodol o vstupe spoločnosti do likvidácie. Skutočnosť, že spoločnosť TEO je odo dňa 21. 7. 2021 v likvidácii, sa úrad dozvedel z vlastnej činnosti, cca mesiac po zápise tejto skutočnosti do príslušného registra Okresného súdu Košice I, resp. viac ako dva mesiace po tom, ako došlo k rozhodnutiu o vstupe spoločnosti do likvidácie. O právnych následkoch takéhoto neoznámenej zmeny týkajúcej sa konania, resp. jeho predmetu, bol pritom účastník konania poučený v Oznámení o začatí konania o pokute³.
27. Prvostupňový orgán v prvostupňovom rozhodnutí svoj záver o tom, že vstup spoločnosti TEO do likvidácie a informovanie o ňom sa týkali konania o pokute odôvodnil tým, že v prípade konania úradu o uložení pokuty je informácia o finančnej situácii podnikateľa, ktorému ukladá pokutu dôležitá tak z hľadiska ukladania pokuty, ako aj z hľadiska lehoty na vydanie rozhodnutia, resp. povinnosti jeho zastavenia.
28. Podľa úradu je likvidácia spoločnosti skutočnosť, ktorá má zásadný vplyv na postup úradu v správnom konaní, najmä v prípade, keď predmetom konania je uloženie pokuty. Od stavu likvidácie spoločnosti závisí, či bude mať účastník konania dostatok finančných prostriedkov na pokrytie pokuty, a teda či následné vymoženie pokuty, ktorá má byť úradom v správnom konaní uložená, bude úspešné. Likvidácia spoločnosti, zrušenie spoločnosti, resp. jej následný zánik má zároveň z pohľadu zákona vplyv aj na postup úradu v správnom konaní s jediným účastníkom konania. Ak takýto jediný účastník správneho konania zanikne bez právneho nástupcu, úrad je podľa § 25 ods. 2 písm. a) zákona povinný správne konanie zastaviť.
29. Prvostupňový orgán správne vyhodnotil, že predmetná skutočnosť mala byť

² Dňa 11. 2. 2021 začal úrad v zmysle § 25 ods. 1 zákona č. 136/2001 Z. z. o ochrane hospodárskej súťaže a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 347/1990 Zb. o organizácii ministerstiev a ostatných ústredných orgánov štátnej správy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 136/2001 Z. z.“) z vlastného podnetu správne konanie číslo SK/0001/OKT/2021 vo veci uloženia pokuty podľa § 38a ods. 1 písm. a) zákona č. 136/2001 Z. z. voči podnikateľovi T.E.O., spol. s r. o., Mlynárska 19, 040 01 Košice, IČO: 47 351 896, v súčasnosti T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii a to za predloženie neúplných informácií a podkladov požadovaných úradom podľa § 22 ods. 2 zákona č. 136/2001 Z. z. v liste č. 471/2020/OKT-4851/2020 zo dňa 21. 10. 2020 (ďalej len „**konanie o pokute**“).

³ Pozri body 11 a 12 prvostupňového rozhodnutia

úradu oznámená JUDr. Lukášom Pavlovom, konateľom TEO, ktorý bol Okresným súdom Košice I vymenovaný za likvidátora spoločnosti TEO. Povinnosť oznámiť úradu zmenu týkajúcu sa konania tak mohol za spoločnosť TEO splniť oznámením o vstupe spoločnosti do likvidácie tak z pozície štatutárneho orgánu TEO v čase od 14. 6. 2021, kedy ako jediný spoločník rozhodol o vstupe spoločnosti do likvidácie, ako aj z pozície likvidátora. Účastník konania TEO zároveň nemal v konaní o pokute iného zástupcu.

30. Vzhľadom na vyššie uvedené Rada úradu posudzovala, či vstup spoločnosti TEO do likvidácie predstavuje zmenu, ktorá sa týka konania o pokute a teda sa na jej oznámenie vzťahovala povinnosť podľa § 20 ods. 6 zákona.
31. Rada úradu vychádzala zo skutočnosti, že vstupom spoločnosti do likvidácie sa mení obchodné meno spoločnosti, keď sa pridáva k pôvodnému obchodnému menu dodatok, v likv. Zároveň sa vstupom spoločnosti do likvidácie mení spôsob konania spoločnosti, keď za spoločnosť koná namiesto štatutárnych orgánov likvidátor.
32. Vstup spoločnosti do likvidácie predstavuje významný zásah do dĺžky existencie spoločnosti, keďže zo samotného názvu inštitútu a dodatku k obchodnému menu "v likvidácii" vyplýva, že spoločnosť čoskoro zanikne. Podstatou likvidácie je zánik spoločnosti za súčasného uspokojenia pohľadávok veriteľov voči likvidovanej spoločnosti. Zároveň podľa § 25 ods. 2 písm. a) zákona úrad zastaví konanie, ak jediný účastník konania zomrel alebo zanikol bez nástupcu, výmaz spoločnosti v likvidácii predstavuje teda významný procesný aspekt v správnom konaní.
33. Rada úradu zároveň neidentifikovala iné skutočnosti, ktoré by boli spojené so vstupom spoločnosti do likvidácie a mali nejaký vplyv na konanie o pokute.
34. Účastník konania opakovane argumentuje, že skutočnosť vstupu spoločnosti do likvidácie nie je zmenou, ktorá sa týka konania o pokute. Primárne argumentuje tým, že proces likvidácie a povinnosti likvidátora s tým spojené sú upravené inými právnymi predpismi a tieto boli v plnom rozsahu spoločnosťou TEO, ako aj jej likvidátorom splnené. Taktiež poukázal aj na účel právnej úpravy, podľa ktorej práve zverejnením vstupu spoločnosti do likvidácie v Obchodnom registri slúži ako informácia verejnosti, ktorá komukoľvek, vrátane úradu umožní uplatnenie jej práv.
35. Rada úradu uvedené nespochybňuje. Zároveň však považuje za potrebné poukázať na osobitnú povinnosť kladenú na kohokoľvek, kto je v správnych konaniach vedených na úrade účastníkom konania, alebo jeho zástupcom, vyplývajúcu z § 20 ods. 6 zákona. Táto povinnosť nie je v prípade likvidátora nahradená úpravou jeho povinností v iných právnych predpisoch, tieto nepredstavujú lex specialis vo vzťahu k zákonu, rovnako ani zákon nie je lex specialis voči predmetnej právnej úprave. Ide o paralelné právne úpravy, pričom každá z nich má iný účel a upravuje iné právne vzťahy. Rada úradu rozumie logike argumentácie účastníka, že informácia o vstupe spoločnosti do likvidácie je verejne dostupná. Avšak podstatou povinnosti kladenej na účastníkov konania a ich

zástupcov v konaniach bezodkladne oznámiť úradu akúkoľvek zmenu, ktorá sa týka konania, teda zmyslom § 20 ods. 6 zákona je práve preniesť oznamovaciu povinnosť skutočností dôležitých pre úrad na toho, kto ňou disponuje a to maximálne efektívnym spôsobom. V prípade, že by sa pripustila logika argumentácie účastníka konania, nemala by právna úprava v § 20 ods. 6 zákona zmysel. Existuje široký rozsah informácií, ktoré majú účastníci konania povinnosť oznámiť úradu a to napriek tomu, že tieto vyplývajú z verejne dostupných zdrojov. Nie je možné, aby úrad v každý moment každého správneho konania opätovne overoval skutočnosti, ktoré má za ustálené, vrátane napr. názvu spoločnosti, jej sídla, skutočnosti či táto vstúpila do konkurzu, likvidácie a pod. Je štandardné, že úrad čerpá informácie z verejne dostupných zdrojov, avšak zmyslom povinnosti podľa § 20 ods. 6 zákona bolo práve eliminovanie rizika, že sa o dôležitých skutočnostiach dozvie s časovým oneskorením a to napriek tomu, že nimi bude účastník konania, alebo jeho zástupca disponovať. Uvedená úprava je odôvodnená tým, že v prípade úradu ako štátneho orgánu konajúceho v množstve rôznych správnych konaní a iných činností, kde je viazaný striktnými zákonnými lehotami, dodržiavaním zásady hospodárnosti a správnym zistením skutkových okolností je spolupráca účastníkov nevyhnutná, o to viac v prípade ako tento, keď ide o informáciu, ktorou účastník disponuje a úrad by ju musel opakovane vyhľadávať a overovať, čo neprispieva vo všeobecnosti k efektívnosti konania a zabezpečeniu výsledku aktivít úradu v primeraných očakávaných lehotách.

36. V tejto súvislosti je dôležitý ten aspekt, že väčšina správnych konaní vedených úradom je sankčného charakteru, ich účelom je trestanie správnych deliktov, nie je preto v záujme účastníkov konania napomáhať efektívnosti priebehu správneho konania, na konci ktorého im bude uložená sankcia. Vzhľadom na uvedené je oznamovacia povinnosť špecificky upravená v § 20 ods. 6 zákona a na jej porušenie je naviazaná možnosť uložiť sankciu podľa § 45 zákona. Abstrahovanie od takéhoto nastavenia vzťahov by mohlo viesť k zníženiu efektivity správnych konaní úradu a ohrozeniu ochrany hospodárskej súťaže.
37. Logika argumentácie účastníka konania neobstojí ani v rámci vnímania povinností subjektu, ktorý vstúpil do likvidácie a povinností likvidátora v právnom poriadku SR. V tejto súvislosti Rada úradu poukazuje napr. na povinnosť likvidátora oznámiť vstup spoločnosti do likvidácie aj štátnym inštitúciám - daňovému úradu⁴, sociálnej poisťovni, ako aj zdravotnej poisťovni. Táto povinnosť je spojená so skutočnosťou, že v prípade likvidácie ide o zmenu obchodného mena, pretože k obchodnému menu spoločnosti sa pridáva dodatok „v likvidácii“. Z uvedeného vyplýva, že vstup do likvidácie je potrebné oznámiť napr. daňovému úradu do 30 dní odo dňa vstupu spoločnosti do likvidácie. Rovnako sa v praxi oznamuje vstup spoločnosti do likvidácie aj sociálnej poisťovni a zdravotným poisťovniám, pretože je tu možný predpoklad, že zrušená spoločnosť môže mať dlhy na poisťovní.

⁴ Povinnosť oznámenia o vstupe spoločnosti do likvidácie daňovému úradu síce priamo nevyplýva zo zákona, avšak v ustanovení § 67 ods. 9 zákona č. 563/2009 Z.z. o správe daní (daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov je upravená všeobecná povinnosť, podľa ktorej, ak nastanú zmeny skutočností uvedených pri registrácii spoločnosti, daňový subjekt je povinný túto skutočnosť oznámiť správcovi dane v lehote do 30 dní odo dňa, kedy nastali.

Z uvedeného vyplýva, že splnenie povinnosti likvidátora v zmysle zákona o obchodnom registri, alebo Obchodného zákonníka nepokrýva ostatné povinnosti likvidátora a tento je povinný nahlasovať vstup spoločnosti do likvidácie aj adresne iným subjektom podľa osobitných zákonov. Rada úradu povinnosť spoločnosti TEO zastúpenej likvidátorom podľa § 20 ods. 6 zákona vníma v rovnakej právnej rovine, ako napr. povinnosť vyplývajúca z daňového poriadku.

38. Rada úradu sa v plnom rozsahu stotožnila s argumentáciou prvostupňového orgánu vo vzťahu k námietke účastníka, že likvidátorovi podľa aktuálnej právnej úpravy vzniká zo zákona oznamovacia povinnosť len v zmysle ustanovenia § 2 ods. 1 písm. j) a k) zákona č. 530/2003 Z. z. o obchodnom registri v platnom znení a ustanovenia § 75c a nasl. Obchodného zákonníka. Prvostupňový orgán správne poukázal na povinnosť dodržiavať všetky právne predpisy, teda nielen zákon o obchodnom registri a Obchodný zákonník, ale aj zákon, vrátane § 20 ods. 6 zákona. Podľa tohto ustanovenia bol účastník konania povinný oznámiť úradu akúkoľvek zmenu týkajúcu sa konania, t. j. jednak zmenu týkajúcu sa predmetu konania, ako aj akúkoľvek inú zmenu týkajúcu sa samotného konania, a teda súvisiacu s priebehom tohto správneho konania. Túto povinnosť si účastník konania nesplnil, čím došlo k porušeniu predmetného ustanovenia zákona.
39. Rada úradu zdôrazňuje, že nespadá do kompetencie úradu, ani Rady ako orgánu príslušného na konanie o rozklade, posudzovanie plnenia povinností likvidátora podľa zákona o obchodnom registri a Obchodného zákonníka a splnenie povinností likvidátora vyplývajúce z iných právnych predpisov nemá žiadny vplyv na splnenie povinností spoločnosti TEO ako účastníka správneho konania vedeného na úrade podľa zákona. Vzhľadom na vyššie uvedené má však Rada za preukázané, že došlo k porušeniu § 20 ods. 6 zákona.
40. Nad rámec uvedeného Rada poukazuje na skutočnosť, že argumentácia účastníka konania, ktorou sa snažil vyvrátiť závery úradu o vplyve neoznámenej likvidácie na možnosť vymoženia pokuty, nemá oporu v skutkovom stave. Účastník argumentuje tým, že ak známy veriteľ neprihlásil svoju pohľadávku do likvidácie a pohľadávku nie je možné splniť inak, ukladá sa takéto peňažné plnenie na trovu veriteľa do úschovy u notára podľa osobitného zákona a teda aj neuplatnená pohľadávka známeho veriteľa sa uspokojuje z majetku likvidovanej spoločnosti. V tejto súvislosti Rada poukazuje na to, že ak úrad neuloží pokutu pred vymazaním spoločnosti z obchodného registra, nemôže byť známym veriteľom, teda nemožno predpokladať uspokojenie jeho pohľadávky. Z tohto pohľadu teda bolo uloženie pokuty, resp. vymoženie úradom uloženou pokutou ohrozené neoznámením zmeny týkajúcej sa spoločnosti TEO.
41. Vzhľadom na uvedené má Rada za preukázané, že došlo k porušeniu povinnosti § 20 ods. 6 zákona a nepovažuje za potrebné detailnejšie sa zaoberať procesom uplatnenia pohľadávky v procese likvidácie.
42. Ďalšia námietka účastníka konania sa týkala výroku rozhodnutia, keď tento namietal, že výrok nespĺňal základné atribúty, v zmysle ktorých musí obsahovať

presné, stručné a úplné závery o otázke a musí byť účastníkovi konania zrozumiteľný. Podľa Rady úradu výroková časť napadnutého rozhodnutia spĺňa zákonné požiadavky na obsahovú stránku výroku rozhodnutia predovšetkým z hľadiska určito, jasne a zrozumiteľne vymedzeného času, miesta a spôsobu spáchania skutku tak, aby nemohol byť zameniteľný s iným⁵. Spôsob spáchania je dostatočne špecifikovaný v znení výroku prvostupňového rozhodnutia „*účastník konania v správnom konaní č. SK/0001/OKT/2021 bezodkladne neoznámil Protimonopolnému úradu Slovenskej republiky, odboru kartelov vstup spoločnosti do likvidácie, porušil povinnosť oznámiť úradu akúkoľvek zmenu týkajúcu sa konania podľa § 20 ods. 6 zákona*“, a teda skutok nemôže byť zameniteľný s iným.

43. Prvostupňové rozhodnutie je zároveň podľa Rady úradu odôvodnené podľa požiadaviek zákona, keďže súčasťou rozhodnutia je odôvodnenie v súlade s § 47 ods. 3 Správneho poriadku a v odôvodnení rozhodnutia prvostupňový orgán uviedol, ktoré skutočnosti boli podkladom na rozhodnutie, akými úvahami bol vedený pri hodnotení dôkazov, ako použil správnu úvahu pri použití právnych predpisov, na základe ktorých rozhodoval, a ako sa vyrovnal s návrhmi a námietkami účastníka konania. Vzhľadom na uvedené sa Rada úradu nestotožnila s námietkou účastníka konania, že úrad v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia svoje skutkové zistenia a konštatácie dostatočne nevyhodnotil a presvedčivo ich nevysvetlil a vyvodil z nich pre účastníka neprijateľne a nesprávne právne závery.
44. Účastník konania ďalej namietal nepreskúmateľnosť prvostupňového rozhodnutia aj v časti týkajúcej sa uloženej pokuty a určenia jej výšky pre nedostatok racionálnych a zákonných dôvodov, účastníkovi nebolo zrejmé, akou správnu úvahou bol úrad vedený pri uložení poriadkovej pokuty v najvyššej, zákonom stanovenej hranici, ako aj jej primeranosti, úrad nezdôvodnil okolnosti porušenia § 20 ods. 6 zákona, neosvedčil závažnosť konania a ani preventívnu a represívnu funkciu uloženej pokuty. Účastník považuje uloženie poriadkovej pokuty úradom vo výške maximálne zákonom stanovenej sadzby 3 300,-€ za zmätočné, neprimerané, náležité neodôvodnené a nezákonné.
45. Rada úradu preskúmala prvostupňové rozhodnutie aj v časti týkajúcej sa pokuty. Úrad ukladal pokutu podľa § 45 zákona, v zmysle ktorého úrad môže za nedostavenie sa na ústne pojednávanie bez závažných dôvodov, za nespĺnenie povinnosti podľa § 20 ods. 6 alebo § 23 ods. 1, za porušenie povinnosti podľa § 57 ods. 2 alebo za iné sťažovanie postupu konania uložiť poriadkovú pokutu do 3 300 eur.
46. Rada úradu sa stotožňuje s právnym posúdením prvostupňového orgánu, ktorý vychádzal z toho, že zákon nevymedzuje konkrétne skutočnosti, ktoré má úrad brať do úvahy pri stanovení výšky pokuty. Úrad pri jej ukladaní štandardne zohľadňuje okolnosti daného prípadu, závažnosť konania, a zároveň prihliada na to, aby uložená pokuta spĺňala preventívnu a represívnu funkciu. Pri stanovení výšky

⁵ § 47 ods. 2 správneho poriadku.

pokuty berie úrad do úvahy taktiež aj vzťah primeranosti výšky pokuty a následku konania účastníka.

47. Z prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že úrad pri ukladaní pokuty považoval oznámenie zmeny v podobe vstupu spoločnosti TEO do likvidácie za dôležitú a podstatnú skutočnosť týkajúcu sa predmetu konania, ktorá má významný vplyv na ďalší postup úradu v prebiehajúcom konaní o pokute. Úrad zohľadnil, že likvidácia, resp. následné zrušenie a zánik spoločnosti má zásadný vplyv na postup úradu v správnom konaní s jediným účastníkom konania s ohľadom na to, či správny orgán do skončenia likvidácie stihne pokutu uložiť a túto pokutu vymôcť v rámci likvidácie spoločnosti, alebo z dôvodu následného zrušenia, resp. zániku spoločnosti bez právneho nástupcu bude povinný správne konanie zastaviť. Prvostupňový orgán vychádzal z objektívnej zodpovednosti porušiteľa, kedy je páchatel zodpovedný bez ohľadu na zavinenie, preto nepovažoval za potrebné preukazovať úmysel porušiteľa. Prvostupňový orgán zohľadnil, že podnikateľ TEO neoznámil úradu dôležitú skutočnosť, pričom tak urobil aj napriek tomu, že osobou likvidátora je tá istá osoba ako konateľ podnikateľa TEO (osoba s právnickým vzdelaním), ktorý bol v Oznámení o začatí konania o pokute poučený o možných následkoch neoznámenej zmeny týkajúcej sa predmetu konania. Za zásadnú považoval úrad skutočnosť, že porušenie povinnosti účastníkom konania bezodkladne oznámiť úradu vstup do likvidácie, môže viesť k zmareniu konania o pokute, kedy by úrad, v prípade, ak by sa o tejto skutočnosti nedozvedel včas, nemusel stihnúť vydať rozhodnutie o pokute podľa § 38a zákona č. 136/2001 Z. z. pred ukončením likvidácie, prípadne by bol neúspešný pri vymáhaní uloženej pokuty. Na základe týchto skutočností úrad stanovil pokutu vo výške **3 300 eur**, čo predstavuje hornú hranicu pokuty, ktorú možno podľa § 45 zákona uložiť.
48. Rada úradu súhlasí s uvedenými závermi prvostupňového orgánu týkajúcimi sa objektívnej zodpovednosti podnikateľa TEO za správny delikt a jeho povinnosti bezodkladne oznámiť úradu akúkoľvek zmenu, ktorá sa týka konania, ako aj vplyvu neoznámenej zmeny tejto skutočnosti na možnosť uložiť pokutu. Zároveň vo vzťahu k možnosti uloženia pokuty Rada poukazuje na to, že vstupom spoločnosti TEO do likvidácie došlo aj k zmene obchodného mena spoločnosti, ako aj zmene subjektu oprávneného za spoločnosť TEO konať – z konateľa oprávnenie prešlo na likvidátora spoločnosti TEO. Uvedené má taktiež vplyv na vedenie správneho konania a formuláciu rozhodnutia, ako aj identifikáciu adresáta rozhodnutia – názvu spoločnosti a osoby oprávnenej za spoločnosť konať. Rovnako Rada úradu zohľadnila, že výmaz spoločnosti z obchodného registra by predstavoval zánik jediného účastníka konania v konaní o pokute, čo by malo zásadný vplyv na priebeh konania o pokute – úrad by bol povinný podľa § 25 ods. 2 písm. a) zákona správne konanie zastaviť, pokiaľ by TEO zanikol bez nástupcu.
49. Vzhľadom na uvedené Rada úradu súhlasí s uložením pokuty účastníkovi konania a má za jednoznačne preukázané, že účastník konania bezodkladne neoznámil úradu zmenu, ktorá sa týka konania o pokute. Rada úradu identifikovala správnu úvahu prvostupňového orgánu, na základe ktorej tento podnikateľovi TEO uložil maximálnu možnú pokutu za spáchaný správny delikt. Po zvážení okolností

prípade a skutočností uvedených Radou v predchádzajúcom bode tohto rozhodnutia však Rada uplatnením správnej úvahy dospela k odlišnému záveru vo vzťahu k výške uloženej pokuty. Podľa Rady úradu je uloženie maximálne možnej sankcie za porušenie § 20 ods. 6 zákona v tomto prípade neprimerane prísne. Rada úradu považuje za primerané a vedúce k naplneniu funkcie represie, ako aj individuálnej a generálnej prevencie uloženie pokuty vo výške 1500 eur. Rada úradu zohľadnila, že v tomto prípade neoznámená skutočnosť nemala priamy vplyv na procesné aspekty konania, konanie mohlo po zistení skutočnosti úradom ďalej prebiehať (na rozdiel od vplyvu iných právnych inštitútov, ako napr. vyhlásenie konkurzu).⁶ Rovnako od neoznámenej skutočnosti nezáviselo posúdenie predmetu konania o pokute - či došlo k nepredloženiu informácií podnikateľom TEO a či je dôvodné mu pokutu uložiť. Taktiež Rada úradu zohľadnila, že osoba konateľa a likvidátora podnikateľa TEO bola tá istá osoba, teda nebolo potrebné robiť zmeny vo vzťahu k informovaniu zástupcu účastníka konania o pokute, alebo k doručovaniu rozhodnutia. Rada úradu zároveň nepovažuje za relevantné zohľadňovať výšku ukladanej sankcie v konaní o pokute pri ukladaní sankcie v tomto správnom konaní.

5. Záver

50. Vzhľadom na vyššie uvedené závery a ich odôvodnenie Rada úradu dospela k záveru, že prvostupňové rozhodnutie úradu s výnimkou vyššie uloženej pokuty je správne. Prvostupňový orgán podľa názoru Rady úradu dostatočne odôvodnil porušenie povinnosti bezodkladne oznámiť úradu akúkoľvek zmenu, ktorá sa týka konania účastníkom konania a na zistený skutkový stav správne aplikoval ustanovenia zákona.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu sa podľa § 61 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov nemožno odvolať. Proti tomuto rozhodnutiu možno podať žalobu podľa § 177 a nasl. v spojení s § 194 a nasl. zákona č. 162/2015 Z. z. Správneho súdneho poriadku na Krajský súd v Bratislave do dvoch mesiacov od jeho oznámenia. Zmeškanie lehoty na podanie správnej žaloby nemožno odpustiť.

(elektronický podpis)

JUDr. Tibor Menyhart
predseda
Rady Protimonopolného úradu SR

⁶ V tejto súvislosti Rada poukazuje napr. na § 47 ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v zmysle ktorého vyhlásenie konkurzu (zverejnením v Obchodnom vestníku) spôsobuje ex lege prerušenie súdnych a iných konaní za predpokladu, že sa týkajú majetku podliehajúceho konkurzu, ktorý patrí úpadcovi s výnimkou taxatívne vymedzených konaní, medzi ktorými nie je vymedzené konanie vo veci porušenia zákona o ochrane hospodárskej súťaže.

Rozhodnutie sa doručí:

1. do elektronickej schránky : T.E.O., spol. s r. o. v likvidácii, so sídlom Mlynárska 1530/19, 040 01 Košice, IČO: 47 351 896,
2. Protimonopolný úrad SR, odbor kartelov.